

ISBN 978-86-82873-16-7

ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

ШЕЗДЕСЕТ ГОДИНА
ИНСТИТУТА ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК
С А Н У

ЗБОРНИК РАДОВА II

Уређивачки одбор:

др Гордана Јовановић, редовни професор, др Александар Лома, дописни члан САНУ, др Предраг Пипер, дописни члан САНУ, др Слободан Реметић, дописни члан АНУРС, др Стана Ристић, научни саветник, др Срето Танасић, научни саветник

Главни уредник:
Срето Танасић

БЕОГРАД
2007

ISBN 978-86-82873-16-7, р. (79–85)
УДК 811.163.41'373.6
811.163.41'367.6
2007.

ВЛАДАН ЈОВАНОВИЋ

О НЕКИМ ЛЕКСЕМАМА СА ОПШТИМ ПОЈМОВНИМ ЗНАЧЕЊЕМ
'ГЛЕДАТИ, ПОСМАТРАТИ'
И ЊИХОВОЈ ЛЕКСИКОГРАФСКОЈ ОБРАДИ

У раду се анализирају лексеме чија основна значења изражавају појам 'гледати, посматрати' (нпр. *разрок*, *йодрок*), односно чија се значења заснивају на појмовној вези између појма 'гледати, посматрати', с једне стране, и појма 'говорити, рећи', с друге стране (нпр. *йорећи*, *йорок*, *урок*, *урокљив*).

Кључне речи: лексема, значење, појам, деривација, етимологија, лексикографија.

1. У српском језику постоји одређен број лексема као што су *йодрок*, *йорок*, *йороковаћи*, *разрок*, *урок*, *урочићи* и др., чија значења у основи изражавају појам 'гледати, посматрати', односно код којих су поједине семантичке реализације засноване на одговарајућој перцепцији овог појма: 'учинити нешто чином посматрања, гледања' (нпр. *йодрок* „изазивање несреће, болести и сл. злим, урокљивим очима, урок“, *урок* „поглед или чин који по народном веровању може на некога да навуче несрећу, недаћу, зло, мађија, проклетство“), 'говорити о будућим догађајима као њихов учесник, очевидац' (нпр. *йорок* „онај који предвиђа и прориче будућност“) итд. Имајући у виду појмовну близост која се огледа у значењима поменутих лексема, циљ нам је да на основу анализе граматичке структуре, деривације и анализе лексичког значења утврдимо механизме развоја појмовног значења 'гледати, посматрати', као и да размотrimо лексичко-граматичке односе лексема унутар одређеног творбеног типа. Такође, осврнућемо се и на анализу лексикографских поступака у обради поједињих лексема у речницима САНУ и МС.

2. Лексеме као што су *урок* (поглед или чин који по народном веровању може на некога да навуче несрећу), *урочан* (урокљив; који је у вези с уроком, који потиче од урока), *урочица* (нестварно биће ко-

је, према народном веровању, отклања урок, чини), *урећи* и *урочити* (бацити урок на некога, уроком навући злу коб, проузроковати несрећу и сл.), *урочник* (онај који је некога урошио, урекао) чине деривационо гнездо, у којем су односи међу дериватима засновани на чврстим деривационим везама. Именица *урок* изведена је од глагола *урећи*, који је послужио као творбена база, а потом су од именице *урок* мотивисане друге изведенице, као што су *урокљив*, *урочак*, *урочник* и др. Овде је реч о значењима која изражавају појам 'посматрање на посебан начин и са одређеним циљем'. Међутим, глагол *урећи* у значењу „заказати договором, уговорити, договорити с ким“ одражава деривациону везу са глаголом *рећи*. Тако Речник МС као прво наводи следеће значење глагола *урећи*: „1. заказати договором, уговорити, договорити с ким“; ово значење илуструје и следећим примерима: Упутили смо се у једну шуму . . . у којој је био уречен састанак (Чолаковић Р., РМС s.v. *урећи*). С том женом сам урекао састанак (Андић, РМС s.v. *урећи*).

На другој страни, значења глагола *урочити* такође одражавају двојак деривациони однос, који је представљен одговарајућим лексикографским поступком. Наиме, глагол *урочити* је у Речнику МС представљен у виду две хомонимне лексеме као *урочити*¹ (1. „одредити време, рок, заказати, уговорити“, 2. „(кога) позвати“, односно у повратном облику *урочити*¹ се у значењу „уговорити с ким (место састанка), споразумети се, договорити се“) и *урочити*² (бацити урок на некога, *урећи*). Глагол *урочити*¹ мотивисан је глаголом *рочити* (као и глаголи *орочити*, *разорочити* и др.), док је глагол *урочити*² мотивисан именицом *урок*. Различит деривациони однос изражен је у лексичким значењима ових глагола, па стога сматрамо да је то био разлог што су лексикографи ова значења дефинисали као значења двеју лексема.

Посматрано са етимолошког становишта глагол *урећи* (бацити урок на некога, урочити) и глагол *урочити*² (у истом значењу као и *урећи*) воде порекло од корена глагола *рећи*. Ови глаголи настали су „*u doba kada se mislilo da rijeći imaju magijsku moć 'riječju prouzročiti bol'*“ (Скок III 120 s.v. *rěći*). Али не само речју. Према народном веровању најопаснији *урок* проузрокује поглед злих очију који је „још пропраћен речима којима се изражава чуђење“ (в. Ђорђевић 1938: 10).

На основу анализе лексикографског описа ових глагола у Речнику МС приметили смо да су лексикографи код конкретних глагола двојако поступили. У првом случају значења лексеме *урећи*, која су настала као резултат различитих деривационих процеса, описана су под једном одредницом у виду полисемантичке структуре лексеме

урећи. У другом случају глагол *урочити*², у значењу „бацити урок, уроком навући злу коб, проузроковати несрећу и сл.“, описан је независно од значења „одредити време, рок, заказати, уговарати“, које је обрађено под лексемом *урочити*¹.

Лексеме као *пророк* (онај који предвиђа и прориче будућност), *пророковац* (предвидети, предвиђати оно што ће се догодити), *пророчански* (који се односи на пророке; који садржи у себи пророштво), *пророчансство* и *пророшиство* (предвиђање онога што ће се догодити на основу познатих чињеница, из којих се може закључити будући развитак појава, догађаја, прогноза), *пророчица* (жена пророк), *пророчки* (слично пророцима, попут пророка), такође представљају деривационо гнездо, у којем су односи међу дериватима засновани на чврстим деривационим везама. Именица *пророк*, која је мотивисана глаголом *проречи*, односно глаголом *прорицати* у несвршеној варијанти, послужила је као мотивација за настанак деривата као што су *пророковац*, *пророчански*, *пророчансство*, *пророчица*, *пророчиште*, *пророчки*, *пророшиство* итд. Наиме, превој вокала *e > o* (уп. *проречи* : *пророк*) у вези је са прасловенским превојем перфектума глагола *reči*, који је у поствербалу гласио *rök* „термин“ (Скок III 121 s.v. *rěći*). Међутим, у овим лексемама семантичка компонента 'говорити, рећи' модификована је додавањем префикса *про-* у општем значењу 'претходни', 'предњи', „аналогно грчком и латинском префиксу истог облика“ (Клајн 2002: 211).

Међу речима посталим од корена глагола *рећи*, које садрже и опште појмовно значење 'гледати, посматрати', поменућемо и лексему *зарок*. Наиме, *зарок* је девербатив од глагола *заречи* (*ce*), тако да су основна значења овог девербатива у вези са значењима глагола *заречи* (*ce*). Речник САНУ, на пример, под 1. а. наводи значење које је у вези са основним значењем глагола *заречи* (*ce*): „дата реч, обећање да ће се испунити, извршити оно што се као обавеза узима, оно у шта се зариче, заклетва, завет“, а потом наводи и примере: Зарекох се ... да нећу више фишека истурити н'ако у Турчина ... Може бити 'ћах баш овоме даровати први фишек, након зарока (Матавуљ, РСАНУ s.v. *зарок*), Дреничани су се ... зарекли ... да очувају Девич ... тај [су] зарок одржали (Божковић Г., Речник САНУ s.v. *зарок*) итд.

Међутим, значење под редним бројем 2. дефинисано је као „ненесрећа, зло које по празноверју наносе особе злих очију, урок“, а илустровано је следећим примером: Не смије нико пофалити дите у очи, него рекне: „Не било му зарока“ (Оток, Ловретић Ј., РСАНУ). Значење које је овде исказано лексемом *зарок* односи се на последицу 'нарочитог гледања, посматрања (очима) са одређеним циљем', с једне

стране, али представља и резултат веровања у магијску моћ речи, с друге стране.

3. Лексеме које садрже опште појмовно значење 'гледати, посматрати' као што су *разрок*, *разроко*, *разрокосӣ*, *разочан*, односно *разок*, *разочице*, *разокасӣ*, *разокасӣто* разликују се у погледу деривације и семантике од лексема које смо анализирали. Тумачење придева *разрок* „кога је свако око управљено у другом правцу, зрикав“ веома је сложено са становишта лексичког порекла и граматичке структуре. Примећујемо најпре да се у структури овог придева издваја префикс *раз-*, као компонента са одређеним творбеним значењем. Наиме, овај префикс је у придев *разрок* унео значење 'усмереност, кретање у различитим правцима, различитост'.

П. Скок је на неколико места у *Etimologiskom rječniku hrvatskoga ili srpskoga jezika* објашњавао порекло придева *разрок*. Он је тврдио да се придев *разрок* у творбеном смислу може упоредити са придевом *врљоок*, где је у оба случаја *-ок* од *око* (Скок II 551 s.v. *đko*). За глас *p* у *разрок* Скок сматра да је постао „unakrštanjem sa tuđicom *gverrok* < tal. *Guercio*, davši joj svoje *-ok*“ (Скок I.c.), док за придев *гверок* каже да је у првом делу иста основа као у италијанском *guercio*, а да је други део придев од *око* (тип *цироок*) (Скок I 642 s.v. *gverōk*). Порекло придева *разрок* Скок је тумачио и под одредницом *rásan*, где је придев *разрок* подвео под синонимијски низ *разноок* = *разок* = *разрок* = *гверок*, тврдећи да ове речи „sadrže u prvom dijelu prijedlog [sic] *razen*, *razan* sa zn > zr prema zl, a u drugom *-ok* od *oko*“ (Скок III 115 s.v. *rásan*). Међутим, под одредницом *zrēti¹* придев *разрок* Скок тумачи на следећи начин: *raz-* + *zr* + *oko*, где морфему *zr* у придеву *разрок* доводи у етимолошку везу са кореном глагола *zreći* у значењу 'гледати, посматрати, мотрити', односно у свршеној варијанти 'видети, опазити (очима), угледати' (Скок III 661 s.v. *zrēti¹*). Према овом тумачењу *разрок* припада етимолошко-лексичкој групи у коју спадају и лексеме као што су: *дозрећи* ('достићи, домашити погледом'), *зрикави*, *зрикав, назирнући се* ('угледати, спазити, приметити'), *обазрећи се*, *обазрив, обазривосӣ*, *йодозрећи*, *йорозрећи* ('продрети погледом кроз нешто'), *узврећи* ('угледати') итд. У основи наведених лексема је семантичка компонента „гледање, посматрање“, а у придеву *разрок* лексикализацијом синтагме *zr* + *oko* (уп. Скок I.c.) у лексему *разрок* је унета компонента 'гледање, посматрање очима'.

На основу података из *Etimologiskog rječnika hrvatskoga ili srpskoga jezika* примећујемо да је придев *разрок* Скок тумачио на неколико начина. Такође, примећујемо да се вишесмисленост у тумачењу односи на компоненту *-рок*, пошто је лексичко порекло компоненте

раз- углавном недвосмислено. Тачније, различито тумачење везано је само за глас *-r-*, који је Сок тумачио као резултат укрштања са туђицом *гверок*, затим као резултат алтернације *zn > zr* (*разан, разн-*) и као *r* из корена глагола *зрећи*. Информације о пореклу придева *разрок* пружа и Речник ЈАЗУ, у којем се наводе две могућности: 1. од корена који је у *зрећи, назираћи*, премештањем самогласника или 2. од *раз-ок*, при чему је *r* уметнуто (РЈАЗУ s.v. *razrok*).

Лексеме као *разроко, разрокост, разочан* представљају деривате код којих постоји семантички и граматичко-деривациони однос са лексемом *разрок*¹.

Значења ових деривата у општем смислу тичу се особине неког лица: *разрок* „кome је свако око управљено у другом правцу, зрикав“, *разроко* „као онај који је разрок, зрикав“, *разрокост* „особина онога који је разрок, зрикавост“, *разочан* „разрок“ итд. У РМС дефинисано је и фигуративно, негативно значење придева *разрок* „неповерљив, ненаклоњен, попрек, злобан“.

5. Увидом у етимологију разматраних лексема, као и анализом њиховог граматичког и лексичког значења покушали смо, између остalog, да утврдимо факторе који су утицали на успостављање појмовно-семантичке везе између појмова 'говорити', на једној страни, и 'гледати, посматрати', на другој страни. Лексеме постале од корена глагола *рећи*, као што су *уророк, урорећи, уророковаћи, уророчанство, урок, урећи, зарок* и др., садрже и појмовно значење „гледати, посматрати“, као семантичку додградњу значења глагола у основи. Узроци оваквог семантичког развоја код лексема типа *урок, урећи, урокљивост, зарок* и сл. су ванјезичке природе. Тако, на пример, није увек довољно да се само изговоре одређене речи како би се на некога бацио урок, већ је неопходно да се нарочит говор пропрати и нарочитим погледом. Затим, прорицање будућих догађаја, тј. говорење о нечemu што ће се у будућности догодити, подразумева перцепцију појма будућности као физичког ентитета, што је условило развој конкретног појмовног значења 'гледати, посматрати'. У поређењу са поменутим лексемама, код којих појмовно значење 'гледати, посматрати' представља семантичку надградњу значења у основи, појмовно значење

¹ Слично је и са лексемама *разок, разоок, разокасћо, разочно, разочићи* се итд. Порекло придева *разок* П. Сок објашњава лексикализацијом синтагме од придева *разан* и именице *око* (Сок III 115 s.v. *rázan*). Придев *разок* представља творбену базу од које су мотивисане речи других врста као *разокасћ, разочно, разочице, разочићи се*. Ове деривате, као и придев *разок*, бележи РЈАЗУ. Дефиниције ових лексема у поменутом речнику упућују на обичније облике, нпр., *разочице „исто што i razrok“, разок „исто што razrok, škiljav“; разноок „исто што razrok“* итд.

ње лексема *разрок*, *разроко*, *разрокост* заснива се на значењу основе *око* или на лексикализацији синтагматских компоненти које би чинили глагол *зрећи* и именица *око* (уп. Скок III 661 s.v. *zr̄eti*¹).

На основу анализиране грађе примећујемо да је семантичко укрушање, засновано на појмовима 'говорити' и 'гледати, посматрати', условило сложенију семантичку структуру и деривацију конкретних лексема (уп. *урећи*, *урочићи*, *урок*, *урокљив*, *урочник*, *зарок* према *разрок*, *разроко*, *разрокост*). Опште појмовно значење 'гледати, посматрати', које је садржано у лексемама које смо у раду анализирали, изражава следеће појмове: 'начин гледања, посматрања' (очима као чулом вида) (уп. *разрок*, *разроко*, *разрокост*), 'говорење, причање на основу посматрања (духовним очима)' (уп. *пророк*, *пророковање*, *пророковати*, *пророчански*, *прорицање*, *пророчанство*), 'посматрање на посебан начин и са одређеним циљем' (уп. *зарок*, *подрок*, *урећи*, *урок*, *урокљив*, *урочан*, *урочићи* и сл.).

ЛИТЕРАТУРА

- Бабић 2002:** Stjepan Babić, *Tvorba riječi i hrvatskome književnome jeziku*, Treće побољшано издање, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb.
- Ђорђевић 1938:** Тихомир Ђорђевић, Зле очи у веровању Јужних Словена, *Српски етнографски зборник* LIII, Београд.
- Клајн 2002:** Иван Клајн, *Творба речи у савременом српском језику* I, Институт за српски језик САНУ — Матица српска — Завод за уџбенике и наставна средства, Београд — Нови Сад.
- Маројевић 2005:** Радмило Маројевић, *Творба речи у савременом српском језику* Ивана Клајна (1), *Српски језик* X/1–2, Београд, 685–779.
- РЈАЗУ:** *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I–XXIII*, Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb 1880–1976.
- PMC:** *Rечник српскохрватског књижевног језика I–VI*, Матица српска — Матица хрватска (I–III), Матица српска (IV–VI), Нови Сад 1967–1976.
- РСАНУ:** *Rечник српскохрватског књижевног и народног језика*, Српска академија наука и уметности, Београд 1959–.
- Скок I–IV:** Petar Skok, *Etimologiski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I–IV*, Zagreb 1971–1974.

Резюме

Владан Јованович

О НЕКОТОРЫХ ЛЕКСЕМАХ С ОСНОВНЫМ ПОНЯТИЕМ „ГЛЕДАТИ, ПОСМАТРАТИ“ И ИХ ЛЕКСИКОГРАФИЧЕСКОЙ ОБРАБОТКЕ

На основании структурного и семантического анализа некоторых лексем как *разрок*, *разрокост*, *подрок*, *пророк*, *пророковати*, *урок*, *урочити*, *зарок* мы заметили, что

данные лексемы потеряли словообразовательно-семантическую связь с своей прежней словообразовательной базой, которую в примерах типа *разрок* представляла сложная лексическая комбинация с основой существительного *око*, с одной стороны, или, которую в примерах *пророк*, *урок*, *зарок* представлял глагол *рећи*, с другой стороны. Однако, семантический потенциал данных лексем в определенной степени поддержан также внеязыковыми факторами, какими, например, является народное поверье, что взгляд злых глаз гораздо опаснее, если он поддержан словами, которыми выражается удивление (ср. *урок*, *урокъив*, *подрок*, *зарок*).